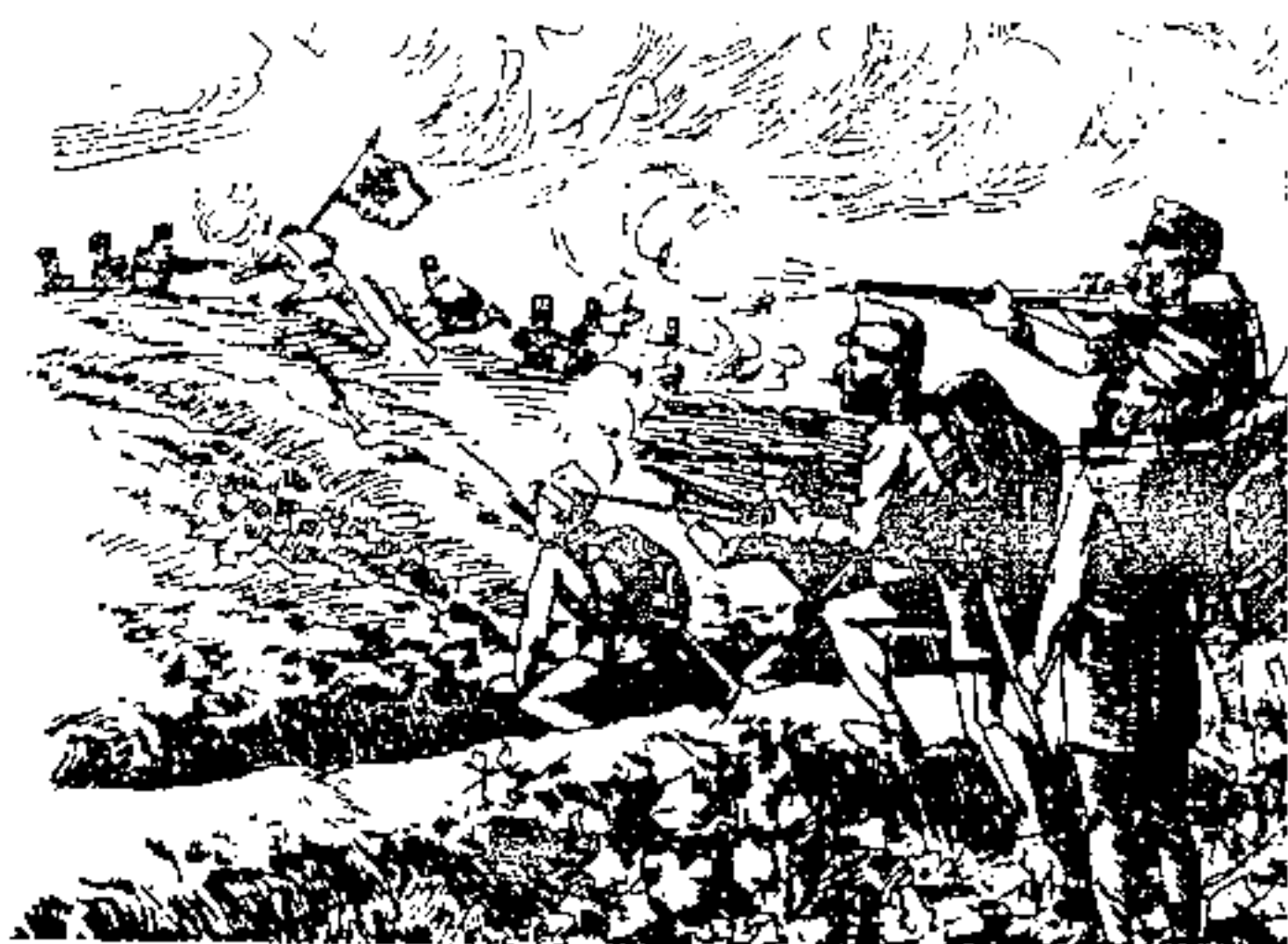

Petőfi Sándor:

FÖLTÁMADOTT A TENGER...

- 1 Föltámadott a tenger.
A népek tengere;
Ijesztve eget-földet,
Szilaj hullámokat vet
Rémítő ereje.
- 2 Látjátok ezt a táncot?
Halljátok e zenét?
Akik még nem tudtátok,
Most megtanulhatjátok.
Hogyan mulat a nép.
- 3 Reng és üvölt a tenger.
Hánykódnak a hajók.
Súlyednek a pokolra.
Az árboc és vitorla
Megtörve, tépve lóg.
- 4 Tombold ki, te özönvíz,
Tombold ki magadat.
Mutasd mélységes medred,
S dobáld a fellegekre
Bőszült tajtékokat:
- 5 Jegyezd vele az égre
Örök tanúlságul:
Habár fölül a gályá,
S alul a víznek árja,
Azért a víz az úr!

(1848)

Petőfi Sándor:

ISMÉT MAGYAR LETT A MAGYAR

Ismét magyar lett a magyar.
Mert ekkorig nem volt a,
Hogy is lett volna? szolga volt,
S nem magyar, aki szolga!

Ismét magyar lett a magyar,
Bilincset összetörte,
Mint ősszel a száraz levél,
Csörögve hull a földre!

Ismét magyar lett a magyar,
Kardot ragad a kezébe,
Kardján a napsugár ragyog
S a bátorság szemébe!

Ismét magyar lett a magyar,
S világ végéig az lesz,
Vagy iszonyúan és dicsőn
Mind, mind egy szálig elvesz!

Ismét magyar lett a magyar,
Lángol, piroslik arca,
Kitűzött zászló mindenik,
Amely jelt ad a harcra!

Ismét magyar lett a magyar,
Egy szív miliók keblében,
És dobbanása rémület
Az ellenség fülében!

Ismét magyar lett a magyar,
A síkra állt vitézül,
És a világ, a nagy világ
Csodákat látni készül!

(1848)

